

Departementschef Dalhoff maa anses for at have begaaet Fejl:

- 1) Ved at undlade at føre eller foranledige, at der fra anden Side blev ført et Tilsyn med Arendrups Kasse- og Regnskabsvæsen og ved ligesom sin Forgænger som ovenfor under Punkt 3) anført at undlade at skaffe sig Klarhed over, hvorvidt Arendrup paa de ovenfor under 3) nævnte Omraader var undergivet Revision (Forholdene II. og III.). Dog maa herved bemærkes, at Departementschef Dalhoff *fra 1927* med Føje kunde vente, at Revision vilde blive foretaget, omend ikke i en nærmere Fremtid.
- 2) Ved, uanset de af Regeringerne i hans Departementschefstid udfoldede Bestræbelser for at indføre Besparelser i Statshusholdningen — Bestræbelser, der ogsaa ramte Handelsministeriets Budget — at have undladt at gennemgaa eller lade gennemgaa Arendrups Regnskaber vedrørende Kontorholdet med det Formaal for Øje at finde Omraader, hvor Besparelser lod sig gennemføre, skønt det netop paa Kontorholdets Omraade laa nær at formode, at saadant kunde ske og saaledes at have ladet gaa tabt en nærliggende Lejlighed til at undersøge disse Regnskaber, hvorved de skete Besvigelser antagelig vilde være bleven bragt for Lyset (Forhold III.).
- 3) Ved, uanset de af Regeringerne i den første Del af hans Departementschefstid udfoldede Bestræbelser for at gennemføre et mere betryggende Regnskabsvæsen end tidligere, at have undladt at underkaste Regnskabsvæsenet i det af ham bestyrede Ministerium en nærmere Prøvelse, der ved at lægge Manglerne i den hidtidige Regnskabsmetode klart vilde have vist Nødvendigheden af en snarlig Revision af Regnskaberne og saaledes have fremskyndet Besvigelsernes Opdagelse (Forhold III.).
- 4) Ved i Finansaaret 1925—26 paa et utilstrækkeligt Grundlag og uden nærmere at undersøge den regnskabsmæssige Legitimation for Bevillingen at have ladet sig foranledige af Arendrup til at indstille til Finansudvalget en Tillægsbevilling af 20 000 Kr., der, som det senere har vist sig, ikke var begrundet af noget Behov i Ministeriets Økonomi, men i Virkeligheden kun var nødvendig for at dække over Arendrups Bedragerier (Forhold III.).

Nuværende *Bankinspektør*, fhv. Kontorchef i Handelsministeriet, *Tetens* maa anses for at have gjort sig skyldig i Fejl:

- 1) Ved i sin Egenskab af Chef for 1ste Kontor, hvorunder Krigsforsikringsagerne henhørte, at undlade at give Departementschef Dalhoff Meddelelse om Fremkomsten af Erstatningsbeløbet for S/S „Lillian Drost“ i Januar 1925, i Forbindelse med en Redegørelse for den Sag, hvortil det sluttede sig, hvorved muligvis en Revision af de hos Arendrup tidligere deponerede Erstatningsbeløb („Restsaldoen“) vilde være fremkaldt, og hvorved i hvert Fald Ansvar for, at ogsaa det sidst ankomne Erstatningsbeløb blev overgivet Arendrup, var bleven lagt over paa Departementschefen som rette Vedkommende (Forhold I.). Dog maa bemærkes, at da de paagældende Sager omtrent samtidig overgik fra 1ste til 2det Kontor, kan Tetens med nogen Føje være gaaet ud fra, at Chefen for det sidstnævnte Kontor vilde give Departementschefen Meddelelsen.
- 2) Ved ikke at give den daværende Departementschef Busck-Nielsen Oplysning om den ikke med Finansministeriets Instruksers stemmende Maade, hvorpaa Arendrup førte sin Kassebog vedrørende Kontorholdet, og den uheldige Maade, hvorpaa Arendrup til Brug for den aarlige Regnskabsoversigt „fordelte“ Udgifterne paa denne Konto skønsmæssigt paa de af Finansministeriet paabudte Underkonti, uden at foretage nogen regnskabsmæssig Opgørelse af disse Udgifter med de forlangte Omposteringer